

DEN SKANDINAVISKE

Winnipeg

CANADIENSAREN.

Löp. No. 23. Årg. 3.

WINNIPEG, MANITOBA, DEN 31 JULI 1889.

Lösnummer 5 cents. No. 7.

Farm lif.

Jordbruket är det förnämsta ibland de olika näringarna. emedan det i första rummet försör oss med våra lifsförnödenheter. Det är modren och smanna till alla andra näringar. Det understöder och stärker befolkningen, skapar och underhåller manufakturer, gävar sysselsättning åt sjöfarten och materialer till handeln. Det öppnar för alla slags industrier och öppnar för nationer de säkraste vägar till välfärd. Jordbruket utgör dessutom det starkaste föreningsbandet i ett väl regleradt samhällslif; den säkraste grunden för inbördes fred och den naturliga bundsförvändan af god moral.

Vi böra räkna ibland fördelarna af jordbruket det behag, som idkandet deraf medför åt landlifvet. Det behag, som har gjort landet i våra ögon till tillflyktsorten för hjelen, stylen för den vise och templet för den historiska sängstämman. Den starka lusten och längtan efter landet, hvar med vi finna största delen af menkligheten genomträngd, utmärker det såsom den utvalda vistelseorten för jordens lyxsalighet. De angenäma sysselsättningarna vid odlingen af jordens varierade produkter och dermed följande njutning, äro åtminstone ett behagligt ombyte från stadens gvalfvande atmosfär, enformigheten af underordnade sysselsättningar, den bekymmersamma osäkerheten om affärsverksamheten, förtretens af en ofta särad ärelystnad, ofta förödmjukade egenkärlek, onaturliga förståelser och andliga villfarelser.

Helsen, den förnämsta och bästa af alla lifets välsignelser, blir bevarad och befastad genom idkandet af jordbruk. Tillståndet af ett välbesinnadt, hvilket vi känna men icke kunna förklara; den själfbelägenhet, hvilken kanske beror på en fullständig jeunvigt och lätt arbete af lifsgenerna, förvandlar de minsta handlingar till nöje och gör hvarje ansträngning till en källa af njutning; detta oskattbara tillstånd af våra kroppsliga funktioner är mest verkamt på landet, och om det förloras anordnas så är det på landet, som vi återvinna det.

Vi beklaga unga mäns lust i allmänhet att lemna sina hem på lan-

det och gå till våra större städer, hvarst de äro underkastade svårigheter och frestelser, hvilka tyvärr alltför sällan kunna emottå. Vi hafva länge och med stor ledsnad märkt den växande böjelsen hos unga män och ynglingar, att övergifva de helosamma och förädlade arbeten på en farm i stället för de väldiga eggelarna och skriftningarna i stadslifvet. Angenäma familjekretsar och vänskar i de lugna ländestrikten blifva hvarje dag uppoffrade för denna beklagansvärda tidsända. Unge män, i besittning af hvarje lifvets bekvämlighet och ingalunda överbetungade, inbilla sig kunna göra mycket bättre än att „leda oxen eller vända den motaräfviga torfvan“ och utan den minsta besinning övergifva de jordbruket och egna sig åt kontors eller handverksarbete i staden, hvilket oftest utfaller mindre angenämt eller lönande än hvad de i sin oförvarliga obefrämsamhet väntade. Svika i sina förhoppningar och tillförlitliga mislynta falla de snart modet och hvarst en är stark nog att emottå den härjande floden af frestelser, fem duka under i dess våldsammas vägor och skynda till sin ruin. Hvarje år finna vi hundrade, ja, tusende sådana offer, ohjelpigen allierade med de fallna och förderfvade af alla klasser, från den utsväfvande och halvtuade salongspelaren till den ännu lägre fallna om och icke mindre föraktliga gatstrykaren, medan fångelsets dörrar sluta sig bakom många förteppade, hvilka hade kunnat räddats om de icke så lättinnigt hade övergivit sitt hem och verkliga vännar.

Man har sagt, och detta med rätta, att för en ung man med låg moral och utan religiösa grunder, finns det intet ställe, hvarst han så lätt ruineras, som i en stor stad. Föräldrar på landet hafva icke undgått att märka denna förskräckliga sanning och söra djöft öfver sina söners böjelser att kasta sig i de frestande snaror och fallor, som stadslifvet medför. Kort sagt, låt ynglingen på landet få lika god bildning för samhället, som hans kusin i staden erhåller för juridiken eller kontorslokalen. Och framför allt, låt farmaren lära sig att uppskatta sin höga och bedervärda ställning. „Icke glömandet“ skriver Goldswait „att för höjer och varaktigt förmögenhet, för långt lif och verkligt öfverstående, jordbruket är den bästa affär i världen“. Historien berättar oss om en som blef kallad från plögen till palatset, från farmen till „Forum“, och sedan han stillet ett statsuppdrag, återtog landnamnens lugna sysslor.

Det skulle erfordras voljmer att uppräknas de högsinta män, hvilka hafva med själ och hjerta förordat landnamnens yrke såsom det bästa en man kan företaga sig, och hvarje tidsålder har förökad den glänsande skaran. Den i Förenta Staternas historia odödlige George Washington, tex. var mera kär i skaran än svärdet och utan tvekan förklarade jordbruket det helosammaste, nyttigaste och den mest förädlade sysselsättningen som en man kan företaga sig. Då vi vandra omkring i naturen, gå vi icke som artister för att studera dess scenorier, utan såsom dess barn att fröjas åt dess skönhet, inandningen af luften, den blåa moln fria himmelen, den skinnade solen och de fria mjuka grönskande gräsmattor under våra fötter, äro allt hvad vi behöfva för att känna oss öfverflyttade till en behaglig trakt.

Af alla sysselsättningar är jordbruket bäst beräknadt att väcka fosterlandskärlek och implanta den i hjertat. Ingen profession är mera hedrande, ingen mera tjueilig för helsen, friden, lugnet och lyckan. Mera oberoende än något annat arbete, är det beräknadt att alstra en naturlig kärlek till friheten. Farmaren står på en upphöjd ställning och ser på det rörliga lifvet i städerna, den invecklade mekanismen, affärsbullret och bjernförvisande, kropps-mördande literatur, med egendomliga känslor af personlig frihet. Han fröjas öfver stadens framåtskridande, erkänner nyttan af mekanismen, beundrar köpmannens företagsamhet och gläder sig åt vetenskapsens framsteg; vänder sedan sina tankar på sin landegendom och sträfvor icke efter den ära som växer omkring de andra professionerna.

Nya Stockholm.

Den 10de Juli firades 41e årsdagen af kolonin Nya Stockholm tillvaro. Vid festen närvaro alla koloniens inbyggare, såväl stora som små, som kunde komma ifrån. Blad främmande närvarande märktes Parlamentsledamoten

W. B. Scarth med fru, landkommissioner L. A. Hamilton med fru, Herr Emanuel Öhlén, koloniens grundläggare, med fru, Herrar J. E. Forsslund och C. Bruhn alla från Winnipeg samt Pastor McKay från Round Lake, Postmästar Vass från Esterhaz och Herrar Lemoges, Wilson och Postmästar Campbell från Whitewood. Det härligaste väder rådde hela dagen. Festen, som hölls hos Pastor C. O. Hofstrand, var allt igenom mycket väl arrangerad. På en öppen plats i en löfskog varo långa bord dukade, hvarst gemensamma måltider intogs. Här var afven en löfklädd talarstol uppställd, samt långa flaggstänger, hvarifrån, såväl som från flere hus Svenska, Danska och Engelska flaggorna svajade. Som ordförande vid festen tjänstgjorde E. Öhlén och som introducerade de olika talarna. Pastor Hofstrand samt Herrar A. G. Sahlmark, Pastor McKay, A. von Holstein Rathlow och A. Stenberg talade på kolonien och kolonisternas vägnar samt besvarades af Herrar W. B. Scarth, L. A. Hamilton, J. E. Forsslund och Campbell. Senare på aftonen var sport arrangerad för ungdomen. Alla syntes mycket belätta med sin afton och för uyecken pris kan icke gifvas värde. Herrar C. O. Hofstrand, A. von Holstein-Rathlow och Nils Johansson. Herrar Scarth och Hamilton med fru var kvarstannade i kolonien till påföljande dag. Lyckönskningsskrifvelser hade till festkomiterade ingått från bland andra, Canadas Premier Minister Sir John A. Macdonald, Excellensen Sir Charles Tupper, Ministern för Inrikes Departementet E. Dewdney, Deputy Ministern för Åkerbruks Departementet John Lowe, från Skandinavien i Ottawa, m. fl. m. fl.

Den 11te Juli sammanviges i Nya Stockholm af Pastor C. O. Hofstrand, Herr O. C. Person från Winnipeg och Miss Gurilla Zakrisson, dotter till farmaren Herr E. Zakrisson Nya Stockholm. Brölloppet bevitades af många af Nya Stockholms innevägnare samt

af Herrar Scarth och Hamilton med damer. Gemensam middag intogs hos brudens föräldrar. Den 15de Juli afreste de nygifna till Winnipeg till sitt nya hem, dit de föra med sig de hjertligaste lyckönskningar från talrika vännar.

Kristna Brödröförsamlingen i Nya Stockholm hade den 14de Juli sitt årsmöte. Till tjänstemän för kommande år valdes, Ordförande C. O. Hofstrand, vice Ordförande Nils Johansson, Sekretäre S. Strömberg och till Skattemästare P. E. Strömberg. Rapport om insamlade medel till kyrkebyggnad upplästes, hvarst redovisning finnes på annat ställe i tidningen införd. Herr C. O. Hofstrand betjenar fortfarande församlingen som predikant.

Koloniföreningen i Nya Stockholm hade sammanträde den 15de Juli, hvarst flere viktiga motiöner antogs. Deribland må nämnas rekommendation för den som sökte lån, angående postgängen, emigration och Hu-hållningssällskap m. m.

Skolinspektören för Distriktet har nyligeu visiterat skolan inom Nya Stockholms skoldistrikt samt dervid afgifvet skrifven rapport till skolrådet, hvarst han betygar sitt erkännande för det goda sitt hvarpå undervisningen ledes af Miss Selma Sahlmark.

Inom Swea Skoldistrikt, och så beläget inom Nya Stockholm, ännu skola öppnas den 1ste Oktober. Skolrådet består af Herrar A. Stenberg, ordförande, E. Zakrisson samt C. O. Hofstrand, Sekretäre. Skattemästare är Herr A. von Holstein Rathlow.

Torkan inom kolonien har varit svår på sädesfälten men i medio af Juli föll rikligt med regn, hvilket förbättrat grödan och höskörden.

Den nya vägen är nu färdig från Nya Stockholm till Quappelle floden, men ännu återstår arbetet derifrån till Whitewood.

Flere nyanländande hafva under Juli månad utsett land-åt sig.